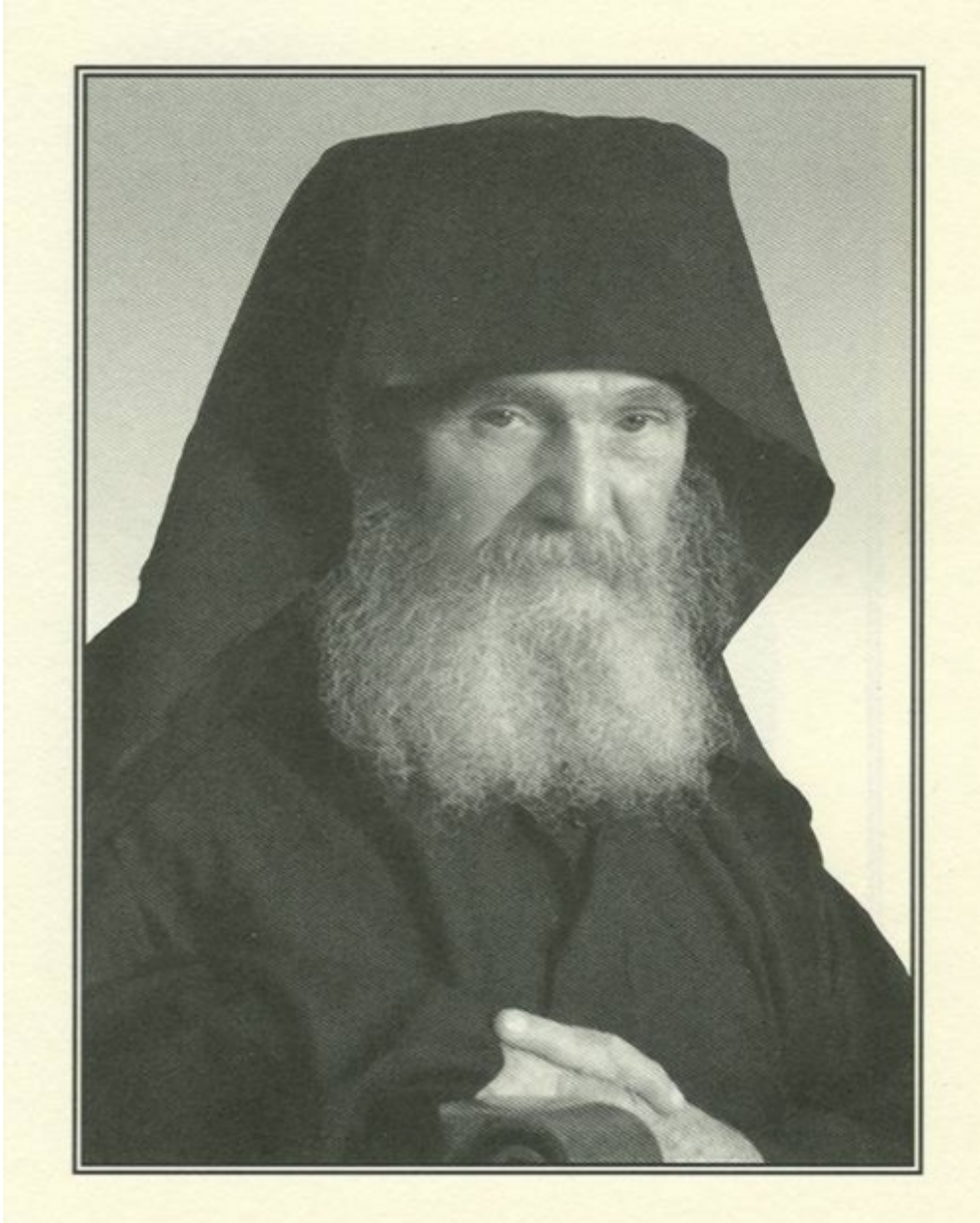
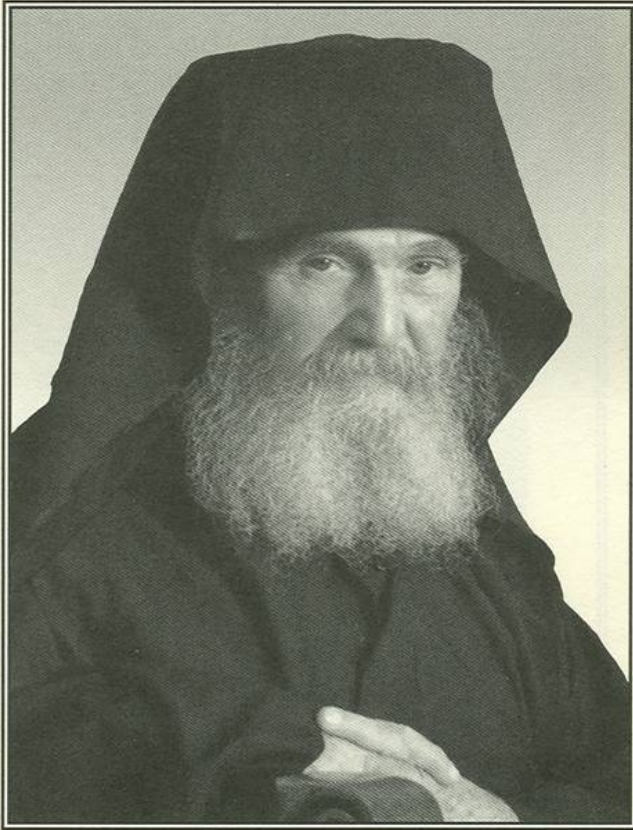

30 Σεπτεμβρίου 2020

Γέροντας Εφραίμ Φιλοθείτης: Ας ακουμπάμε πάντοτε στους ώμους της Παναγίας μας το φορτίον μας!

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Χαριτωμένες παραινέσεις](#)

Γέροντας, π. Εφραίμ Φιλοθείτης και Αριζονίτης (1928-2019).

Η αγαθή συνείδησι έχει σαν αρχή και θεμέλιο την ταπεινοφροσύνη· η δε πονηρά συνείδησι έχει σαν αρχή της την υπερηφάνεια και την ανυπακοή.

Πρόσεχε την συνείδησι σου· τα έργα σου να είναι γνήσια· όχι άλλο εις το στόμα και άλλο εις την καρδιά σου· αγάπησε την αλήθεια· φοβήσου τον έλεγχο της συνειδήσεως σου· διόρθωνε τον εσωτερικό σου άνθρωπο, για να μη μετανοήσης κατόπιν ματαίως.

Η μετάνοια αναδημιουργεί τον άνθρωπο. Αυτή εδόθη για να θεραπεύη την ψυχή μετά το βάπτισμα και, εάν αυτή έλειπε, σπανίως θα εσώζετο άνθρωπος. Δι' αυτό η αρετή της μετανοίας δεν έχει τέλος εφ' όσον υπάρχει πνοή ζωής εις τον άνθρωπο, διότι συμβαίνει και οι τέλειοι να σφάλουν.

Η μετάνοια είναι ατέλεστος· όλες οι αρετές δύνανται, με την χάρι του Θεού, να τελειοποιηθούν από τον άνθρωπο· την μετάνοια ουδείς δύναται να την τελειοποιήσει, διότι μέχρι της τελευταίας μας αναπνοής έχομε ανάγκη της μετανοίας, επειδή σφάλλομε εν ριπή οφθαλμού, οπότε η μετάνοια είναι ακατάκτητος.

Με την μετάνοια όλα διορθώνονται. Ουδέν υπάρχει, το όποιο να νικά την

ευσπλαγχνία του Θεού.

Ο Θεός παιδεύει σαν πατέρας, για να μας απαλλάξει από υπερβολές και ελλείψεις.

Μας παιδεύει όχι για να έλθουμε σε απόγνωσι, αλλά για να μετανοήσουμε και διορθωθούμε.

Όταν υγιώς κρατήσουμε την έννοια της παιδείας των θλίψεων, ακολουθεί πολλή θεϊκή παρηγοριά.

Με την υπομονή στα παθήματα κάμνουμε το θέλημα του Θεού. Όποιος υπομένει πειρασμό, σε οποιαδήποτε μορφή, επιθέτει φάρμακο στην ψυχή του.

Ας ακουμπάμε πάντοτε στους ώμους της Παναγίας μας το φορτίον μας και χωρίς άλλο θα βρίσκουμε παρηγοριά στον πόνο και την θλίψη μας.

Οι άνθρωποι, παιδί μου, χωρίζονται εις αυτό τον κόσμο εις καλούς και κακούς, εις πλουσίους και πτωχούς, εις μορφωμένους και αμορφώτους, εις ευγενείς και αγενείς, εις εξύπνους και ανοήτους. Ενώνονται όμως όλοι εις ένα σημείο. Εις τον πόνο!

Διότι όλοι οι άνθρωποι ανεξαιρέτως εις την ζωή τους θα πονέσουν. Καθώς λέγει και ο Ιώβ· «Τέρας, ει τις ευτύχησεν διά βίου». Άρα λοιπόν όλοι οι άνθρωποι ζούμε εις το βασίλειο του πόνου!

Γνωρίζομε ότι ο πόνος είναι κάτι το προσωπικό, που θα χρειασθή κανείς να τον αντιμετωπίση μόνος του. Είναι ο σταυρός του, που οφείλει να τον σηκώσει, όπως και ο Σωτήρ του κόσμου, ο Ιησούς, εσήκωσε τον Σταυρό Του, χάριν ημών.

Από το βιβλίο Γέροντος Εφραίμ Φιλοθείτου, "Ελπιδοφόρες διδαχές με πατρικές οδηγίες", των εκδόσεων Ορθόδοξος Κυψέλη.